

Protokół

13. posiedzenia II. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 21. października 1904.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. wiceprezydent namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół jedynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 21. października 1904 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 1481, 1483, 1484, 1494—1503, 1507—1510, 1515, 1518, 1519, 1522, 1527—1529, 1531.

Komisji szkolnej Ls.: 1485, 1486, 1488, 1490—1493, 1504, 1511, 1512, 1519.

Komisji gminnej Ls.: 1489, 1536.

Komisji petycyjnej Ls.: 1487, 1505.

Komisji administracyjnej Ls.: 1521, 1532, 1535.

Komisji prawniczej Ls.: 1540.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1537—1539.

Komisji drogowej Ls.: 1482, 1533.

Komisji podatkowej Ls.: 1516.

Komisji przemysłowej Ls.: 1506, 1514, 1520, 1530, 1534.

Komisji sanitarnej Ls.: 1513.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1481 Kozłakowskiej Zofii we Lwowie o bezpłatne pomieszczenie chorego umysłowo męża na drugiej klasie w zakładzie Kulparkowskim, przemawia p. J. Guoiński, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1482 Zwierzchności gminnej Horodźów o subwencyę na budowę drogi, przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddolnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1519 Zwierzchności gminnej Padew narodowa, o zniesienie prestacyi szkolnej z 16% na 6%, przemawia p. Krempa, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddolnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1520 Przemysłowego Stowarz. majstrów murarskich, ciesielskich, kanieniarskich i studniarskich we Lwowie o wezwanie Wydz. kraj. do oddawania robót koncesyonowanym przemysłowcom w kraju, przemawia p. Głabiński, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddolnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyi.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

posłów Dra Głabińskiego, Michalskiego i towarzyszy w sprawie zniesienia wału kolejowego i usunięcia rampy urządzonej na ulicy Żółkiewskiej we Lwowie.

Z uwagi na to, że

we Lwowie na jednej z najludniejszych arteryj komunikacyjnych, w ulicy Żółkiewskiej, istnieje rampa kolejowa, którą dziennie zamyka się 30 razy i częściej, a spowodowana tem przerwa w komunikacyi wynosi każdym razem 5 do 9 minut, razem zaś w ciągu dnia 2—3 godzin;

że ruch kolejowy nieustannie wzrasta i wywołuje coraz groźniejsze niebezpie-

czeństwo dla życia i zdrowia mieszkańców;

że rampa powyższa znajduje się na poziomie wału kolejowego, przecinającego około 400 metrów przed stacją „Podzamcze“ ludną dzielnicą żółkiewską i utrudnia w wysokim stopniu rozwój tej dzielnicy;

że c. k. Rząd mimo studyów i obietnic, dotychczas nie przystąpił do usunięcia owego wału i rampy, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby bezzwłocznie przystąpił do robót celem zniesienia rampy kolejowej na ulicy Żółkiewskiej ewentualnie zaś całego wału kolejowego w dzielnicy Żółkiewskiej we Lwowie.

We Lwowie, dnia 21. paźdz. 1904.

Wnioskodawca:

Głabiński, Michalski w. r.

Rayski, Traczewski, Vayhinger, Żardecki, Kolischer, Lipiński, Jahl, Jabłoński, Tarnawski, Maryewski, Maiss, Michałowski, Rutowski, Loewenstein, Merunowicz.

Interpelacya

do c. k. Rządu w sprawie wędrownych handlarzy.

W naszym kraju powszechnem miejscem zbytu świń, bydła, koni, paszy, zboża itp. produktów gospodarki rolnej są miejscowości, w których się odbywają jarmarki i targi.

Tam schodzi się ludność danej okolicy ze swymi towarami, kupcy z bliska i z daleka — tam zawsze odbywa się handel bydłem, trzodą, końmi, paszą, zbożem itp. rzeczami.

Od dłuższego jednak czasu zagnieżdził się u nas zwyczaj, wprowadzony głównie przez żydów skupowania bydła, trzody, koni, słomy, siana, zboża itp. produktów rolnych po domach. Mnóstwo rozma-

itych handlarzy i agentów wędrownych włączy się od domu do domu, od wsi do wsi i w sposób przeważnie oszukańczy wyludza od biednego ludu, nękanego rozmaitemi kłeskami elementarnymi za bezcen krowy, cielęta, konie, trzodę, zboże, paszę itp. rzeczy, jemu samemu w gospodarce niezbędnie potrzebne.

A trafia się także nieraz, że tacy wędrowni handlarze i agenci przywłóczą ze sobą do wsi rozmaite choroby i zarazy bydłce i w ten sposób nieszczęścia biednego ludu wiejskiego jeszcze bardziej zwiększają.

Zapytujemy się tedy c. k. Rząd, czy nie byłby skłonnym, za pomocą odpowiedniego rozporządzenia w drodze administracyjnej lub krajowej ustawy albo parlamentarnej, zabronić tego handlu wędrownego po domach i drogach, podobnie jak to uczynił nie dawno do pewnego stopnia z handlem towarów obnośnych.

Handel bowiem wędrownych handlarzy bydłem, trzodą itp. towarami, jest tak samoludności wiejskiej dokuczliwy i połączony dla niej ze szkodą, jak i handel obnośnymi artykułami.

Czy Wysoki Rząd nie uważałby także za potrzebne zabronić wędrownym kupcom i ich agentom zastępowania po drogach ludności zdążającej na jarmarki i targi i wyludzania od niej towarów za bezcen, jak to obecnie czynią przekupnie we wszystkich miejscowościach naszego kraju, gdzie się odbywają jarmarki i targi.

We Lwowie, dnia 20. października 1904.

Interpelant:
Potoczek.

Mazikiiewicz, Kramarczyk, Szwed, Wilczkiewicz, Stojalowski, F. Włodek, Szponder, Oleśnicki, Mogilnicki, Huryk, Ostapczuk, Effinowicz, Korol, Ochrymowicz, Skołyśzewski, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempey i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego

w sprawie interpretacji rozporządzeń o pokątne pisarstwie.

Orzeczeniem c. k. Sądu powiatowego w Pilźnie z dnia 6. lipca 1903. potwierdzonym przez c. k. Sąd obwodowy karny w Tarnowie wyrokiem z dnia 12. września 1903 został Adam Krężel, syn Józefa, gospodarz w Przyrytym Borze, pow. Pilzno, skazany na grzywnę w kwocie 30 K. za rzekome „pokątne pisarstwo“.

Orzeczenie to opierało się na niezaprzyjęzonych zeznaniach Kazimierza Skowrona i Sylwestra Krochmala gospodarzy z Przerzytego bora. Od K. Skowrona miał Krężel wziąć koronę za napisanie skargi karnej, a S. Krochmal miał Krężelowi odrobić w naturze należytość za taką przysługę.

Krężel uczuł się tem orzeczeniem niesłusznie dotkniętym i w podaniu do Prezydium Wyż. Sądu krajowego w Krakowie prosił o zarządzenie rewizji całej sprawy, na tem opierając swoją prośbę, że rzekomi świadkowie, jego przewiny, przyznali się wobec świadków, iż zeznania przed sądem mylnie złożyli. Sąd krajowy wyższy polecił rzeczywiście 8 marca 1904 Lpr. 124/04 Sądowi powiatowemu w Pilźnie przeprowadzenie ponownych dochodzeń, a sędzia Kaczkowski, któremu ta sprawa została przydzieloną, po przesłuchaniu świadków wydał takie orzeczenie:

Zwraca się podającemu bez skutku wraz z załącznikami, przeprowadzone tu bowiem dodatkowe dochodzenia stwierdziły, że rekurent rzeczywiście trudni się pokątnem pisarstwem, pisuje stronom skargi co sam przyznaje, to zaś do prowadzenia gospodarstwa nie należy, zaś ani bezinteresownie, ani z grzeczności wykonywanem nie było, chociaż i to dozwolonem nie jest, bo chociaż tu Kazimierz Skowron, może namówiony, odwołał, że mu korony za napisanie skargi nie zapłacił, ale za napisanie skargi tej, teść jego Wilhelm Pnperz miał mu odrobić jako kowal, zaś Sylwester Krochmal odrobił pracę w polu, obo-

jętnem zaś jest, czy zapłata następuje gotówką, czy w naturze. Wypadało, by rolnik zajmował się rolnictwem, nie pisywaniem skargi, bo to z rolnictwem żadnej styczności nie ma. Zwłaszcza podający, który do pisywania skarg kwalifikacji absolutnie nigdy nie posiadał i nie posiada — pisanie zaś przezeń tyle podań i rekursów właśnie pieniactwo z jego strony dowodzi, zwłaszcza, gdy te z prawdą zgodne nie są. C. k. Sąd powiatowy Oddział I. Pilzno, dnia 23. marca 1904. Kaczkowski WZ“.

Przeciw temu orzeczeniu, względnie przeciw takiemu określeniu pokątnego pisarstwa, musimy się jak najbardziej stanowczo zastrzedz. Gdyby istotnie włościaninowi miało być wzbronionem pisanie zażaleń i skarg i gdyby napisanie podania miało być poczytywanem włościaninowi za czyn karygodny, to w następstwie rzeczy, trzebaby przyjsć do wniosku, że umiejętność pisania jest nieszczęściem dla ludu, a więc że należy wszystkich włościan utrzymać w analfabetyzmie.

Przeciw temu orzeczeniu c. k. Sędziego Kaczkowskiego wniesiono już zażalenie do Ministerstwa sprawiedliwości, ale dotychczas brak odpowiedzi. Wobec tego za pytujemy:

1) Czy zechce c. k. Rząd w drodze właściwej ustalić określenie istoty pokątnego pisarstwa, aby zapobiedz dowolności w interpretacji.

2. Czy zechce c. k. Rząd pouczyć p. Sędziego Kaczkowskiego w Pilźnie, że jego interpretacja jest niedopuszczalną, a w ślad zatem, należy to orzeczenie uchylić i grzywnę ściągniętą od Adama Kręzła zwrócić temuż.

We Lwowie, dnia 19. października 1904.

Wnioskodawca:

Franciszek Krempa.

Bojko, Filip Włodek, Szwed, Effinowicz, Szajer, Kramarczyk, Bobaczewski, Ostapczuk Korol, Huryk, Oleśnicki, Staruch, Barabasz, Mogilnicki.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Interpelacya.

do c. k. Rządu w sprawie korespondencyi władz administracyjnych z gr. kat. urządami parafialnymi w sprawie nieprawnego prześladowania ruskich parochów za żądanie tłumaczenia polskich pism urzędowych na język dla nich zrozumiały.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dnia 31 marca 1897 l. 13.347 poleciło c. k. Starostwom korespondować z gr. kat. urządami parafialnymi w mowie zwyczajnie przez nich używanej t. j. ruskiej — pomimo tego prawie wszystkie ek. Starostwa w Galicyi tego reskryptu wcale nie wykonują, a nawet jak widać z wielu konkretnych faktów postawili sobie za zasadę nie korespondować w sprawach metrykalnych z gr. kat. urządami parafialnymi inaczej jak po polsku, a nawet wynaleźli nową nieistniejącą prawnie nazwę: „gr. kat. urząd parafialny jako metrykalny“ i pod tym adresem z zasady innych pism nie posyłają tylko polskie.

Tymczasem wielu ruskich parochów, którzy kończyli szkoły na Bukowinie, albo ruskie albo niemieckie szkoły w Galicyi nie władają polskim językiem i do znajomości polskiego języka żadnym przepisem prawnym nie są obowiązani, a przy instytucyi na parochię żadne władze ani duchowne ani świeckie znajomości polskiego języka od nich nie wymagają, a mimo tego prześladują ich władze polityczne za niezajomość polskiego języka.

I tak, gdy gr. kat. urząd parafialny w Ropczycach otrzymał polskie pismo urzędowe z żądaniem dat metrykalnych od c. k. Starostwa w Drohobyczu odesłał je napowrót, żądając przetłumaczenia tego pisma na język dla niego zrozumiały, w celu dalszego urzędowania, c. k. Starostwo w Drohobyczu reskryptem, z dnia 28 listopada 1903 l. 47.299 i z dnia 8 grudnia 1903 l. 48639 zagroziło parochowi przykremli następstwami, jeżeli nie załatwi polskiego pisma urzędowego; od obu tych reskryptów wniósł urząd parafialny w Rop-

czycach rekurs do c. k. Namiestnictwa, opierając się na tem, że paroch obowiązany znać jeden z krajowych języków, a nie obowiązany znać języka polskiego, a c. k. Namiestnictwo postanowieniem z dnia 23 marca 1904 l. 2389/pr. i z dnia 23 marca 1904 l. 2390/pr. odrzuciło oba rekursy uważając, że urząd parafialny w charakterze prowadzącego metryki jest podległy c. k. Starostwu, a więc przeciw jego zarządzeniu nie może rekurować.

Przeciw tym decyzjom c. k. Namiestnictwa we Lwowie wniósł gr. kat. urząd parafialny w Ropezycach rekurs do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych na ręce c. k. Starostwa w Drohobyczu dnia 17 kwietnia i do dnia dzisiejszego c. k. Ministerstwo sprawy tej nie rozstrzygnęło.

Pomimo tego, że ta sprawa ostatecznie nie rozstrzygnięta, bo jeszcze nie przeszła wszystkich instancyj, c. k. Starostwo w Drohobyczu rozporządzeniem z dnia 16 maja 1904 l. 23961 uznało gr. kat. parocha w Ropezycach winnym przekroczenia z §. 7. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1854 i zasądza na 200 koron kary za to, że nie załatwił pisma urzędowego, napisanego w mowie dla niego niezrozumiałej, żądał przetłumaczenia tego pisma na język zrozumiały; a c. k. Namiestnictwo to rozporządzenie potwierdziło dnia 7 czerwca 1904 l. 7465.

Wprawdzie Najwyższy administracyjny Trybunał w sprawie księdza Kiprijana i Ławrowskiego orzekł, że urzędy parafialne obowiązane są przyjmować polskie pisma urzędowe i nie mogą ich a limine odrzucać — jednak tego nie postanowił, żeby paroch nie władając językiem polskim musiał załatwić pismo napisane w języku dla niego niezrozumiałym i ażeby nie miał prawa żądać przetłumaczenia pisma urzędowego na język dla niego zrozumiały.

Ponieważ postępowanie c. k. Starostwa i takie nieprawne prześladowanie ruskich parochów narusza ustawy i podkopuje wiarę w bezstronność politycznych

władz w Galicyi co do praw ruskiego języka, zapytują podpisani c. k. Rząd:

1) Czem usprawiedliwi, że c. k. Starostwa nie wypełniają polecenia c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 31. marca 1897 l. 13347 i piszą do gr. kat. urzędów parafialnych po polsku?

2) Czem usprawiedliwi to, że c. k. Starostwa tytułują urzędy parafialne „urzędami parafialnymi jako metrykalnymi“ i do takich z zasady piszą po polsku?

3) Czem usprawiedliwi, że zasądziło gr. kat. parocha w Ropezycach na karę 200 K. gdy żądał przetłumaczenia polskiego pisma urzędowego na zrozumiały dla niego język?

4) Czy postara się o to, ażeby c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych rozstrzygnęło rekurs wniesiony przez gr. kat. urząd parafialny w Ropezycach na ręce c. k. Starostwa w Drohobyczu dnia 17. kwietnia 1904 roku?

5) Czy zarządzi, ażeby władze administracyjne do gr. kat. urzędów parafialnych we wszystkich sprawach także i w sprawach metrykalnych odnosiły się w ruskim języku?

Interpelant:
Oleśnicki.

Barabasz, Stojalowski, Staruch, Szajer, Huryk Mogilnicki, Stapiński, F. Włodek, Korol, Bojko, Effinowicz, Krempa, Skolyszewski, Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Wilczkiewicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Izba uchwała bez rozprawy formalny wniosek p. Gorayskiego na odstąpienie petycji Ls. 1203 przekazanej komisji gospodarstwa krajowego do komisji budżetowej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego w przedmiocie założenia jednego seminarium nauczycielskiego z kierunkiem rolniczym, urzędzenia dla nauczycieli osobnych kursów rolniczych i kursów wydziałowych na szerszą skalę.

Przemawia p. Cielecki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wojciecha Dzieduszyckiego z projektem ustawy zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z 22. Czerwca 1867 Nr. 13. Dz. u. kr. o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka w sprawie drenowania gruntów włościańskich.

Przemawia p. Kramarczyk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji dla reform agrarnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera o przywrócenie gminie Wilkowyji praw samoistnej gminy.

Przemawia p. Szajer, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza w przedmiocie budowy gmachów potrzebnych na pomieszczenie urzędów i zakładów publicznych w Galicyi.

Przemawia p. Merunowicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o ścisłe przestrzeganie ustawą przepisane go okresu urzędowania komisarzy rządowych w przypadkach rozwiązania Rad gminnych.

Przemawia p. Stapiński, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Filipa Włodka o przeznaczenie odpowiedniej ilości soli bydłowej dla powiatu Tarnowskiego.

Przemawia p. Filip Włodek, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek zaznacza, że następujący wnioskodawca motywować będzie setny z rządu, samoistny wniosek, tyle bowiem wniosków poselskich przedłożono już Sejmowi w ciągu bieżącej sesji

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Mazikiewicza w sprawie pomieszczenia gimnazjum akademickiego we Lwowie.

Przemawia p. Mazikiewicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Effinowicza w sprawie kolezykowania świń.

Przemawia p. Effinowicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w r. 1903.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w 5 wniosku komisji pod lit. a) zamiast poz. 298 i 299 „poz. 320 i 321“ — pod lit. b) zamiast poz. „300“ ma być poz. „322“ pod lit. c) zamiast poz. „301“ ma być: „323“, a pod lit. d) zamiast poz. „302“ ma być poz. „324“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności, odnoszących się do podniesienia hodowli bydła.

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1905 do wysokości 19.500 koron na pokrycie kosztów komisji licencyjonujących w myśl §. 4. ustawy z dnia 20. lipca 1892.

3. Sejm wzywa e. k. Rząd:

a) do przyznania stałej, w pierwszej połowie roku płatnej subwencji na częściowe pokrycie kosztów komicyi licencyjonujących w wysokości połowy kwoty w budżecie krajowym na pokrycie tych kosztów preliminarnej,

b) do przyznania stałej, w pierwszej połowie roku płatnej subwencji na częściowe pokrycie kosztów komisyjnych przy szczepieniu tuberkuliną w wysokości co najmniej 2.000 K rocznie,

c) do podwyższenia subwencji na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach e. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego i e. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

a) przeprowadzić rokowania z e. k. Rządem celem uzyskania wyższej subwencji państwowej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach obu krajowych Towarzystw rolniczych, ewentualnie także celem uzyskania wyższej ponad rocznych 2 000 K subwencji państwowej na częściowe pokrycie kosztów komisyjnych przy szczepieniu tuberkuliną i upoważnia Wydział krajowy do podwyższenia w preliminarzu na r. 1906 wydatku krajowego na powyższe cele pod warunkiem, że e. k. Rząd subwencje na powyższe cele podwyższy.

b) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ułożyć i rozesłać komisjom licencyjonującym instrukcję, zawierającą szczegóły zadań tych komisji wypływających z ustawy z 20. lipca 1892 Dz. u. kr. l. 51 i noweli do tejże z 10. kwietnia 1902 Dz. u. kr. l. 26, a zarazem ściśle oznaczony sposób postępowania komisji licencyjonujących w stosunku do innych czynników powołanych do współdziałania w wykonaniu powyższych ustaw.

5. Sejm wstawia do rubryki X. preliminarza budżetu na rok 1905 następujące wydatki:

a) poz. 320 i 321 na utrzymanie dwóch instruktorów hodowli bydła, mianowicie jednego przy komitecie c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, drugiego przy komitecie c. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego 8.000 K,

b) poz. 322 na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego i c. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego po 1.200 K, razem 2.400 K.

c) poz. 323 na kosztą komisyjne przy szczepieniu tuberkuliną 2.000 K,

d) poz. 324 Towarzystwu hodowców czerwonego bydła jednorazowo 4.000 K.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następujące rezolucye:

Poleca się Wydziałowi krajowemu:

a) aby na przyszłe Sesye Sejmu przedkładał szczegółowe sprawozdanie z działalności w sprawie chowu bydła, a mianowicie takie szczegółowe przedstawienie z geograficznego rozmieszczenia obór zarodowych i stacyi buhajów;

b) by spowodował zaprowadzenie obór zarodowych i stacyi buhajów w okolicach górskich, gdzie są połoniny;

c) by przeprowadził studia nad miejscowem bydłem na połoninach w celu skostatowania, czy z takowego nie mogłaby się wytworzyć rasa mająca przyszłość na tymże terenie.

d) by poczynił kroki celem wprowadzenia praktycznej nauki serkarstwa i przetwarzania nabiału w tych okolicach.

Izba popiera powyższe rezolucye p. Oleśnickiego.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następujące rezolucye:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na przyszłość wpłynął na c. k. To-

warzystwa rolnicze Lwowskie i Krakowskie by udzielały większe subwencye na utrzymanie licencyonowanych buhai prywatnych hodowców bydła.

II. By Wydział krajowy wpłynął na Towarzystwa okręgowe rolnicze, aby zakupno potrzebnych buhai starały się w pierwszym rzędzie zakupywać od miejscowych hodowców w okręgu uwzględniając równorzędnie hodowców włościan.

Izba popiera powyższe rezolucye p. Kramarczyka.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Brykezyński.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności, odnoszących się do podniesienia hodowli bydła.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1. komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1905 do wysokości 19.500 koron na pokrycie kosztów komisji licencyonujących w myśl §. 4. ustawy z dnia 20. lipca 1892.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 2. komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) do przyznania stałej, w pierwszej połowie roku płatnej subwencji na czę-

ściowe pokrycie kosztów komisji licencyjonujących w wysokości połowy kwoty w budżecie krajowym na pokrycie tych kosztów preliminowanej,

b) do przyznania stałej, w pierwszej połowie roku płatnej subwencji na częściowe pokrycie kosztów komisyjnych przy szczepieniu tuberkuliną w wysokości co najmniej 2.000 K rocznie,

c) do podwyższenia subwencji na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego i c. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek 3 komisji.

Sprawozdawca czyta :

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

a) przeprowadzić rokowania z c. k. Rządem celem uzyskania wyższej subwencji państwowej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach obu krajowych Towarzystw rolniczych, ewentualnie także celem uzyskania wyższej ponad rocznych 2.000 K subwencji państwowej na częściowe pokrycie kosztów komisyjnych przy szczepieniu tuberkuliną i upoważnia Wydział krajowy do podwyższenia w preliminarzu na r. 1906 wydatku krajowego na powyższe cele pod warunkiem, że c. k. Rząd subwencye na powyższe cele podwyższy.

b) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ułożyć i rozesłać komisjom licencyjonującym instrukcję zawierającą szczegóły zadań tych komisji wypływających z ustawy z 20. lipca 1892 Dz. u. kr. l. 51 i noweli do tejże z 10. kwietnia 1902 Dz. u. kr. l. 26, a zarazem ściśle oznaczony sposób postępowania komisji licencyjonujących w stosunku do innych czynników powołanych do współdziałania w wykonaniu powyższych ustaw.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek 4. komisji.

Sprawozdawca czyta :

5. Sejm wstawia do rubryki X. preliminarza budżetu na rok 1905 następujące wydatki :

a) poz. 320 i 321 na utrzymanie dwóch instruktorów hodowli bydła, mianowicie jednego przy komitecie c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarstwa, drugiego przy komitecie c. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego 8.000 K.

b) poz. 322 na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarzy przy komitetach c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego i c. k. krakowskiego Towarzystwa rolniczego po 1.200 K, razem 2.400 K.

c) poz. 323 na koszta komisyjne przy szczepieniu tuberkuliną 2.000 K.

d) poz. 324 Towarzystwu hodowców czerwonego bydła jednorazowo 4.000 K.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek 5. komisji.

Marszałek odczytuje rezolucję I. p. Kramarczyka, którą Izba bez rozprawy odrzuca.

Marszałek odczytuje rezolucję II. p. Kramarczyka.

Przemawia p. Skołyśzewski i uprasza Marszałka o skonstatowanie stosunku głosów.

Marszałek zapytuje p. Skołyśzewskiego czy żąda skonstatowania stosunku głosów, czy ilości obecnych posłów w Izbie.

P. Skołyśzewski oświadcza, że prosi o skonstatowanie stosunku głosów i ilości obecnych posłów w Izbie.

Marszałek stwierdza brak kompletu i oświadcza, że przystępuje do zamknięcia posiedzenia, i że wobec braku kompletu nie może zarządzić odczytania złożonego wniosku nagłego, w końcu oznajmia, że odtąd

będzie zawsze na końcu posiedzenia przed zarządzeniem odczytania wniosków nagłych stwierdzał komplet w Izbie.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta :

I n t e r p e l a c y a

posła Stapińskiego i tow. do Wysokiego Wydziału krajowego.

Mieszkańcy gmin: Laskowa, Trzebień-czyce, Rndze, Palezowa, Bachowice i miasta Zatora czynią usilne staranie o otwarcie przystanku w klm. 28. kolei Trzebinia — Skawce, dotychczas jednak, nie mogą się doprosić załatwienia przychylnego.

Zapytujemy tedy Wysoki Wydział krajowy :

- 1) Dlaczego dotychczas nie spełniono słusznego życzenia wymienionych gmin ;
- 2) Czy i kiedy nastąpi otwarcie wspomnianego przystanku.

Lwów, dnia 21. października 1904.

Interpelant:
Jan Stapiński

Ostapczuk Korol, Mazikiewicz, Bohaczewski, Effenowicz, Oleśnicki, Huryk, Barabasz, Szponder, Kramarczyk, Potoczek, Stojalowski, Bojko, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Kempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, w sprawie niewłaściwości popełnionych przez c. k. Starostwo w Mielcu, przy wydzierżawieniu prawa polowania gminy Partyń.

W rok 1903. 7. maja, odbyła się licytacja prawa polowania gminy Partyń w c. k. Starostwie w Mielcu.

Do licytacji przystąpił naczelnik gminy z Partyń i p. Roman Ermich z Radomyśla. Urzędnik prowadzący akcję licytacji wójta nie przepuścił do złożenia wadnym

twierdząc, że wójt nie może być do polowania gminnego dopuszczony; wadyum zaś p. Ermicha 100 koron, pan komisarz z grzeszczoności przyjął, poczem przystąpiono do licytacji.

I gdy już miała być przeprowadzona licytacja na to przybył p. Józef Weiner, leśnicy dóbr Zakładu Ossolińskich i po krótkim porozumieniu się z urzędnikiem prowadzącym licytację, oddalił tenże p. Romana Ermicha od licytacji, wadyum p. Ermicha zwrócił robiąc trudności co do karty myśliwskiej, lubo takową posiadał, a p. leśniczego Weinerja, który o 50 koron niższą cenę oferował, jako dzierzawcę polowania gminy Partyń bez licytacji przyjął.

Naczelnik gminy przeciw takiemu postępowaniu komisarza c. k. Starostwa w Mielcu wniósł rekurs, jak również p. Ermich od siebie, na które c. k. Namiestnictwo, załatwiając rekurs zwierzchności gminnej w Partyń, przeciw rezolucji c. k. Starostwa z 6. czerwca 1903. L. 8404, nehyliło rezolucję, unieważniło akt licytacyjny dla wadliwego postępowania.

C. k. Starostwo rezolucję z dnia 13. października 1903 do L. 18275/03. wprawdzie udzieliło gminie Partyń pod powyższą datą do wiadomości, że o nowej licytacji w swoim czasie będzie zawiadomiona, jak tu załącznik ./. wskazuje — ale niestety do dziś, mimo kilkakrotnych prośb naczelnika gminy w Starostwie, o rozpisanie nowej licytacji ani mowy niema.

Nadmienić należy, że gmina w skutek stronniczego postępowania organów politycznych, zamiast 100 koron, pobiera tylko 50 koron, przez co narażona jest na 50 koron rocznej straty.

Wobec tego zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego :

- 1) Czy Jaśnie Wielmożnemu Pann Komisarzowi jest wiadomem co się w mieleckim powiecie przy poddzierzawianiu polowań gminnych dzieje?

2) Czy nie uznaje za stosowne zarządzić tem spiesniejszego rozpisania licytacji prawa polowania w gminie Partyń, aby gmina ta nie ponosiła żadnej szkody?

3) Czy wreszcie nie zechce za podobne postępowanie, urzędnika, przeprowadzającego podobne licytacje pociągnąć do odpowiedzialności?

Lwów, dnia 21. października 1904.

Interpelujący

Franciszek Krempa.

Effinowicz, Ostapczuk, Mogilnicki, Bohaczewski, Oleśnicki, Szponder, Korol, Mazi-

kiewicz, Potoczek, Huryk, Barabas, Bojko, Kramarczyk, Stapiński, Wilczkiewicz, Szajer, Stojalowski, F. Włodek.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 22. października 1904, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

